

[Stauning.]

skulde forsinke Sagen, kan dog neppe være rigtigt. Den højtærede Minister er dog sikkert ikke ukendt med, at naar en Sag først har faaet Tilslutning i Folketinget ved anden Behandling, plejer man ikke at nære saa store Betæneligheder ved at gaa i Gang med Forberedelserne til Sagens Fremme. Det er ikke ubekendt, og i hvert Fald kan den højtærede Minister henvende sig til Forsvarsministeren og faa at vide, hvorledes man ved Hjælp af Finansudvalget mener at kunne flytte med Grejerne, naar man anser en Flytning for ønskelig.

Altsaa, den højtærede Minister behøver ikke at frygte for, at naar en Bevilling er givet ved anden Behandling, skulde det være udelukket at forhandle paa Basis af denne og gøre visse Forberedelser. Dertil vil han ganske sikkert kunne faa Tilslutning fra Rigsdagens Partier, naar først Bevillingen er givet ved anden Behandling. Det er derfor ikke faldet os ind, at der skulde være større formelle Vanskeligheder ved at fremme denne Sag, end der plejer at være, naar det drejer sig om Redningsvæsen eller andet.

Dernæst vil jeg gerne tilføje til, hvad jeg nu har sagt, at naar den højtærede Minister mener at kunne fremdrage som en Mærkværdighed, at vi rejser Sagen nu, synes dette dog for mig i hvert Fald at være en saare naturlig Ting, al den Stund det først, da Rigsdagen var hjemsendt til Juleferien, blev bekendt, at Ministeriet havde givet Færøerne et Afslag paa de Ønsker, de havde fremsat, og det først derefter var muligt for den færøske Fiskeriforening at tage Affære, hvilket skete den 26. December, paa hvilken Dag Mødet blev afholdt, hvorfra Skrivelsen er afgaaet. Men det er da heldigvis saaledes, at den højtærede Minister har været vidende om vor Holdning nu i adskillig Tid. Den kommer ham ikke som en Overraskelse.

Den højtærede Landbrugsminister har kendt det socialdemokratiske Rigsdagspartis Stilling til denne Sag siden den 3. Januar, da vi offentliggjorde saavel Fiskeriforeningens Henvendelse som det Standpunkt, Rigsdagsgruppens Bestyrelse havde taget til Sagen, nemlig at vi vilde rejse den ved Finanslovens anden Behandling, og jeg kan kun glæde mig over, at dette aabenbart har givet Stødet til, at Ministeriet har kastet sig over Færøernes Ønsker og har faaet Fart i Arbejdet paa de Lovforslag, som nu loves os om et Par Dage. Jeg kan kun glæde mig over, at Fiskeriforeningen paa Færøerne sammen med det socialdemokratiske Parti her har været i Stand til at sætte Ministrene

i Bevægelse, da de troede, de havde lagt det hele hen ved det Afslag, som de gav omkring den 20. December.

For saa vidt har da det hele gjort Nytte, og jeg glæder mig over, at vi offentliggjorde Sagen saa tidligt, at Ministeriet kunde faa denne Gang i Støvlerne, som det ellers havde savnet, for det er jo klart, at Valget paa Færøerne spiller ingen som helst Rolle for Ministeriet! Lagtingsvalget, der skal foregaa, jeg tror den 23. Januar, har naturligvis ikke den ringeste Indflydelse paa Ministeriets Holdning til Færøernes Ønsker, ikke den ringeste! Efter den Maade, hvorpaa Ministeren i Dag har vendt sig mod os, er det klart, at for Ministeriet er det ganske ligegyldigt, hvorledes dette Valg falder ud, og ganske ligegyldigt, om man inden dette Valg eller efter dette Valg ved noget som helst om, hvad den danske Regering mener om de færøske Fiskerianliggende! Det fremgaaer jo tydeligt af den Tone — som jeg ikke nærmere skal karakterisere —, som Ministeren mente det passende at anvende overfor et af et Parti stillet sagligt Forslag. Vi har dog det bag os, at en Organisation, den største Organisation, der findes paa Færøerne, Fiskerforeningen med 3 000 Medlemmer, har henvendt sig til os og bedt os om at søge denne Sag fremmet. Jeg skulde mene, at det er et sagligt forsvarligt Grundlag at gøre en Aktion paa, og det tillader vi os at gøre i dette Tilfælde, som vi ogsaa vil gøre det i fremtidige Tilfælde, naar vi finder, at en Sag egner sig dertil.

I den højtærede Handelsministers Bemærkninger var der en enkelt, som havde en vis Forbindelse med Sagligheden, idet han talte om Umuligheden af at etablere en ny Dampskibsroute, thi saa vilde der jo blive Konkurrence med en allerede bestaaende Dampskibslinie mellem Færøerne og England. Jeg forstaaer ikke denne Omsorg for at udelukke Konkurrence. Jeg har ellers hørt, at dette Ministerium repræsenterede Frikonkurrencen i dens allervideste Konsekvenser, og saa møder her Ministeren og siger: vi kan ikke tillade, at der oprettes en ny Dampskibslinie mellem to Steder i Verden, for saa bliver der Konkurrence til den allerede bestaaende. Af den Art Saglighed er altsaa Ministerens Indlæg her.

Hvad angaar den samme Ministers Bemærkning om de færøske Rigsdagsmænd, maa jeg sige, at hvad jeg sagde før, var Udtryk for, at naar de to færøske Rigsdagsmænd begge hører til Venstre, og naar Venstre og Venstreregeringen afviser Færøernes Ønsker, maatte jeg gaa ud fra, at de to færøske Rigsdagsmænd havde et Med-